R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 9. 2. 2012 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu **ministra spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti **Mgr. T. P.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Nymburk, se sídlem 28. října 1474/20, Nymburk, zastoupenému Mgr. Jiřím Kaňkou, advokátem se sídlem Pod Hybšmankou 19/2339, Praha 5,

t a k t o :

I.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, s e

Mgr. T. P.,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Nymburk,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutky spočívající v tom, že

1.

v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. Ex 1245/2007 provedl dne 31. 8. 2007 prostřednictvím svých exekutorských vykonavatelů L. T. a R. P., soupis movitých věcí v rodinném domě bývalého manžela povinné M. D. na adrese N. v. I, N. P. 62, a takto si počínal přestože před samotným vstupem do rodinného domu a provedením soupisu měl dostatek informací, na podkladě nichž nemohl mít důvodně zato, že se zde povinná zdržuje či že jde o věci povinné umístěné na jiném místě, když bývalý manžel povinné K. D.

předložil dohodu o vypořádání společného jmění manželů ze dne 27. 11. 2006 obsahující prohlášení povinné, že rodinný dům-místo soupisu vyklidila a nemá zde žádné osobní věci a zejména rozhodnutí obce o zrušení trvalého pobytu povinné na adrese soupisu a zřízení trvalého pobytu v ohlašovně obecního úřadu pravomocné dnem 13. 1. 2007 a tyto skutečnosti potvrzovali i přítomní svědci včetně starosty obce,

2.

jako soudní exekutor byl v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 070 Ex 1687/05 po dobu téměř tří let bezdůvodně nečinný, když ode dne 19. 10. 2005 do dne 7. 8. 2008 v rozporu s § 88 odst. 1 exekučního řádu nevydal příkaz k úhradě nákladů exekuce,

neboť tyto skutky **n e j s o u** kárným proviněním.

II.

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR **j e p o v i n n a z a p l a t i t** kárně obviněnému soudnímu exekutorovi náhradu nákladů v celkové výši 7183 Kč k rukám jeho obhájce Mgr. Jiřího Kaňky, advokáta, se sídlem Praha 5, Pod Hybšmankou 19/2339 do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel ministr spravedlnosti podal dne 21. 10. 2008 návrh na zahájení kárného řízení proti soudnímu exekutorovi Mgr. T. P. pro skutek spočívající v tom, že v exekučním řízení vedeném pod sp zn. Ex 1245/2007 provedl dne 31. 8. 2007 prostřednictvím svých exekutorských vykonavatelů L. T. a R. P., soupis movitých věcí v rodinném domě bývalého manžela povinné M. D. na adrese N. v. I, N. P. 62, a takto si počínal přestože před samotným vstupem do rodinného domu a provedením soupisu měl dostatek informací, na podkladě nichž nemohl mít důvodně zato, že se zde povinná zdržuje či že jde o věci povinné umístěné na jiném místě, když bývalý manžel povinné K. D. předložil dohodu o vypořádání společného jmění manželů ze dne 27. 11. 2006 obsahující prohlášení povinné, že rodinný dům - místo soupisu vyklidila a nemá zde žádné osobní věci a zejména rozhodnutí obce o zrušení trvalého pobytu povinné na adrese soupisu a zřízení trvalého pobytu v ohlašovně obecního úřadu pravomocné dnem 13. 1. 2007 a tyto skutečnosti potvrzovali i přítomní svědci včetně starosty obce. Tento návrh je veden u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 13 Kse 14/2009.

Navrhovatel ministr spravedlnosti podal dne 13. 4. 2009 návrh na zahájení kárného řízení proti soudnímu exekutorovi Mgr. T. P. pro skutek spočívající v tom,

že jako soudní exekutor byl v exekučním řízení vedeném pod sp zn. 070 Ex 1687/05 po dobu téměř tří let bezdůvodně nečinný, když ode dne 19. 10. 2005 do dne 7. 8. 2008 v rozporu s § 88 odst. 1 exekučního řádu nevydal příkaz k úhradě nákladů exekuce. Tento návrh je veden u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 13 Kse 15/2009.

Nejvyšší správní soud jako soud kárný (dále také jen kárný soud) usnesením ze dne 9. 2. 2012, vyhlášeným u ústního jednání dne 9. 2. 2012 spojil věci u něj vedené pod sp. zn. 13 Kse 14/2009 a 13 Kse 15/2009 ke společnému projednání a rozhodnutí, protože byly splněny podmínky společného řízení, s tím, že věc bude nadále vedena pod sp. zn. 13 Kse 14/2009 (§ 23 odst. 3 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb.).

Kárně obviněný soudní exekutor předložil kárnému soudu spis sp. zn Ex 1245/2007 a z jeho obsahu kárný soud zjistil:

- Usnesením ze dne 20. 6. 2007 č. j. 14 Nc 1653/2007-5 Okresní soud v Kolíně v exekuční věci oprávněného OSPEN s.r.o. proti povinné M. D. (dříve Z.) nařídil exekuci na majetek povinné podle vykonatelného rozhodnutí ČTÚ, odboru pro severomoravskou oblast č. j. 61 004/2006-638/V.vyř. ze dne 10. 1. 2007 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 284 446,92 Kč s příslušenstvím a pro náklady předcházejícího řízení a pro náklady exekuce. Provedením této exekuce pověřil soud Mgr. T. P., exekutora Exekutorského úřadu Nymburk. Toto usnesení nabylo právní moci dne 20. 9. 2007 (podle doložky právní moci na něm soudem vyznačené).

- Dne 13. 7. 2007 učinil kárně obviněný soudní exekutor výpis z centrální evidence obyvatel, z něhož vyplývá, že povinná M. D., rozená B., narozená X, má platný TP od 16. 11. 2005 na adrese okres K., N. V. I, N. P. 62.

- Dne 17. 7. 2007 byl zpracován výpis VZP ČR o plátcích pojistného ke dni 17. 7. 2007, z něhož vyplývá adresa pojištěnce M. D.: N. P. č. p. 62, N. V. I.

- Dne 31. 8. 2007 byl sepsán exekutorem – jeho vykonavateli (P., T., T.) protokol o soupisu a zajištění movitých věcí na místě samém v N. V., N. P. 62, přičemž vedle vykonavatelů exekutora byly přítomny další osoby a to K. D., J. H., D. H., M. K. a ještě dva zámečníci J. T. a J. N. Počátek sepisování protokolu byl v 8 hodin. Z protokolu vyplývá, že v 9.45 hodin byla na místě policie OO Kolín. Pan D. H. předložil následující doklady: potvrzení OÚ Nová Ves I. o zrušení trvalého pobytu povinné, dohodu o vypořádání zaniklého SJM. Dále je v protokolu uvedeno, že K. D. namítl, že povinná M. D. se v současné době zdržuje na adrese D. 103 u P. (na dráze), okres K. u rodičů – paní N.

- Dohodu o vypořádání zaniklého společného jmění rozvedených manželů uzavřeli dne 27. 11. 2006 K. D., trvale bytem N. v. I, okres K., N. P. 62 a M. D., bytem trvale tamtéž, a z této dohody vyplývá, že manželství účastníků dohody uzavřené 22. 10. 2005 bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 31. 8.

2006, č. j. 8 C 44/2006, který nabyl právní moci dne 12. 9. 2006. Oba účastníci dohody prohlásili, že předmětem společného jmění manželů jsou nemovitosti v okrese K., obec K., k. ú. N. V. I. – dům č. p. 62, objekt bydlení na pozemku p. č. 34, pozemek p. č. 34 - stavební, zastavěná plocha a nádvoří o rozloze 207 m2, tak jak jsou zapsány u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín na LV č. 96 pro k. ú. N. V. I. Účastníci dohody se dohodli, že uvedené nemovitosti nabývá do svého výlučného vlastnictví K. D. V bodu VI. dohody její účastníci uvádějí, že ke dni uzavření této dohody již nebydlí společně v jednom bytě v domě č. p. 62, neboť M. D. předmětný dům vyklidila včetně všech svých věcí. M. D. se zavázala do 7 dnů od podpisu dohody nahlásit změnu svého trvalého bydliště na adrese N. V. I., N. P. 62. Pokud by tak neučinila, mohl K. D. zahájit řízení o zrušení údaje o místu trvalého pobytu na uvedené adrese.

- Dne 27. 11. 2006 vydal Obecní úřad Nová Ves I. pod č. j. 368/06 rozhodnutí, kterým podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 133/2000 Sb. zrušil údaje o místu trvalého pobytu M. D. na adrese N. P. 62, N. V. I., přičemž podle § 10 odst. 5 zákona o evidenci obyvatel je v důsledku tohoto rozhodnutí místem jejího trvalého pobytu sídlo ohlašovny – to je Obecní úřad Nová Ves I, Václavské nám. 22, 280 02 Kolín II. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že návrh podal dne 8. 11. 2006 K. D., a že na podporu svého návrhu přiložil výpis z katastru nemovitostí ze dne 5. 11. 2006 a dohodu o vypořádání majetkových vztahů a společného bydlení po rozvodu ze dne 30. 8. 2006.

K postupu svých zaměstnanců při soupisu a zajištění movitých věcí na místě samém v N. V., N. P. 62 dne 31. 8. 2007 se vyjádřil kárně obviněný soudní exekutor a uvedl, že jeho zaměstnanci měli k dispozici více listin, jejichž obsah nebyl jednoznačný a nevyplývalo z nich, že by do domu v N. V. I, okres K., N. P. 62, nemohli vstoupit z toho důvodu, že se tam povinná nezdržovala a neměla tam žádné své věci. Listiny, které na místě samém předložil bývalý manžel povinné, respektive další osoby na místě přítomné, nebyly v souladu s výpisem z centrální evidence obyvatel ze dne 13. 7. 2007, a výpisem VZP ČR o plátcích pojistného ke dni 17. 7. 2007, z nichž vyplývala adresa povinné M. D.: N. P. č. p. 62, N. V. I. Brali proto v potaz především tyto pozdější údaje, neboť okolnosti trvalého pobytu na uvedené adrese jimi byly potvrzovány. S ohledem na celou situaci se však chovali velmi korektně, citlivě, což vyplývá i z toho, že poté, co je přes přítomnost policie a zámečníků K. D. nakonec do domu č. p. 62 dobrovolně pustil, udělali soupis pouhých 6 položek, věci označili, ale nezajistili je, neodvezli, ponechali je v domě, nic nezničili, násilím do domu nevnikli.

Ze spisu Ex 1687/2005, který kárně obviněný soudní exekutor zaslal kárnému senátu, kárný soud zjistil:

- Návrh na nařízení exekuce podal oprávněný a.s. Lidové noviny proti povinnému Mgr. M. Š. u Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 12. 7. 2005.

- Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20. 7. 2005, č. j. 14 Nc 605/2005-4 nařídil tento soud exekuci na majetek povinného podle vykonatelného usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 4. 2002, č. j. 9 C 174/91-370 k vymožení

pohledávky oprávněného v částce 15 680 Kč, včetně nákladů exekuce a nákladů oprávněného, které budou určeny v příkazu k úhradě nákladů exekuce, a provedením exekuce pověřil Mgr. T. P., soudního exekutora Exekutorského úřadu Nymburk (toto usnesení bylo soudnímu exekutorovi Obvodním soudem pro Prahu 5 doručeno dne 1. 8. 2005). Proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 podal odvolání povinný (oznámení o podání odvolání bylo soudnímu exekutorovi Obvodním soudem pro Prahu 5 doručeno **19. 10. 2005**), přičemž Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 31. 1. 2006, č. j. 53 Co 7/2006-17, změnil napadené usnesení jen tak, že se nařizuje exekuce podle usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 4. 2002, č. j. 9 C 174/91-370, opraveného usnesením téhož soudu ze dne 1. 4. 2003, č. j. 9 C 174/91-375 (správně – 381), ve znění usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2004, č. j. 54 Co 628/03-393, jinak napadené usnesení potvrdil. Usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci dne 6. 4. 2006.

- Dne 8. 9. 2005 pod č. j. Ex 1687/05-5 vydal soudní exekutor exekuční příkaz k uspokojení pohledávky oprávněného v částce 15 680 Kč bez příslušenství a pro náklady exekuce a náklady oprávněného určené v příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to prodejem nemovitostí uvedených v tomto exekučním příkazu. Povinnému tento exekuční příkaz doručil dne 23. 9. 2005.

- Usnesením ze dne 26. 9. 2005, č. j. Ex 1687/2005-7, soudní exekutor zrušil exekuční příkaz ze dne 8. 9. 2005, pod č. j. Ex 1687/05-5 s odůvodněním, po vydání exekučních příkazů povinný uhradil pohledávku oprávněného. Usnesení bylo doručeno Katastrálnímu úřadu Karlovy Vary dne 30. 9. 2005.

- Dne 26. 9. 2005 pod č. j. Ex 1687/2005-8 vydal soudní exekutor exekuční příkaz, jímž určil náklady exekuce částkou 5950 Kč a náklady oprávněného 3580 Kč. Proti tomuto exekučnímu příkazu podal povinný zastoupený T. H. námitky ze dne 6. 10. 2005 a doplnil je písemností ze dne 13. 10. 2005.

- Přípisem ze dne 12. 10. 2005 sdělil Obvodní soud pro Prahu 5 soudnímu exekutorovi, že povinný podal proti usnesení o nařízení exekuce odvolání (č. l. 10c) – soudnímu exekutorovi došlo 19. 10. 2005.

- Usnesením ze dne **19. 10. 2005**, č. j. Ex 1687-11 soudní exekutor exekuční příkaz ze dne 26. 9. 2005 pod č. j. Ex 1687/2005-8 zrušil jen s odůvodněním, že povinný proti němu podal námitky.

- Přípisem ze dne 10. 3. 2006 Obvodní soud pro Prahu 5 soudnímu exekutorovi sděluje, že se bude dále zabývat návrhem povinného na zastavení exekuce, pokud v odvolání proti usnesení o nařízení exekuce také tvrdí, že vymáhanou pohledávku zaplatil 15. 9. 2005. Soud soudnímu exekutorovi dal pokyn k doručení usnesení odvolacího soudu a dále uvedl, aby soudní exekutor k případnému zastavení exekuce vyčíslil náklady exekuce a řádně je konkretizoval, popř. je doložil a dále, aby soudu sdělil, v jaké výši zaplatil oprávněný zálohu na náklady exekuce (č. l. 12 spisu).

- Soudní exekutor odpověděl Obvodnímu soudu přípisem ze dne 29. 3. 2006 a v přípisu vyčíslil náklady exekuce – exekutora.

- Přípisem ze dne 10. 4. 2006 doručeným soudnímu exekutorovi dne 20. 4. 2006 obvodní soud soudního exekutora vyzval k předložení doručenek k usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2006 č. j. 53 Co 7/2006-17 a vyzval ho, aby k návrhu na zastavení exekuce sdělil, zda příkazem k úhradě nákladů exekuce určil náklady exekuce a náklady oprávněného a aby příkaz případně předložil. Podle obvodního soudu povinný tvrdí, že poštovní poukázkou ze dne 15. 9. 2005 zaslal zástupkyni oprávněného 8453 Kč.

- Na přípis ze dne 10. 4. 2006 reagoval soudní exekutor přípisem ze dne 10. 5. 2006 (č. l. 16 spisu) adresovaným obvodnímu soudu, že o nákladech exekuce bylo rozhodnuto příkazem k úhradě ze dne 26. 9. 2005, č. j. Ex 1687/2005-11, ten byl však vydán předčasně, neboť usnesení o nařízení exekuce nenabylo právní moci a proto byl zrušen usnesením Ex 1687/2005-8. Při zastavení exekuce žádal o přiznání nákladů exekuce 5307 Kč, jak sdělil již v přípisu ze dne 29. 3. 2006.

- Přípisem ze dne 30. 10.2006 obvodní soud soudnímu exekutorovi sděluje, že k projednání návrhu povinného na zastavení exekuce nařídil jednání na den 1. 12. 2006 a vyzval ho k předložení jím zrušeného příkazu k úhradě nákladů exekuce včetně doručenek alespoň v kopii a dále, aby sdělil, zda povinný v rámci této exekuce poskytl nějaké plnění, konkrétně jakou částku, kdy, komu a na co byla určena.

- Přípisem ze dne 8. 11. 2006 soudní exekutor obvodnímu soudu sdělil, že zasílá požadované listiny soudem a dále, že mu právní zástupce oprávněného sdělil, že povinný dne 15. 9. 2005 v hotovosti (poštou) uhradil přímo právnímu zástupci oprávněného jistinu 15 680 Kč a částku 8453 Kč na pokrytí nákladů exekuce. Dále sdělil, že povinný dále uhradil na Exekutorském úřadě částku 1077 Kč, což měl být doplatek nákladů exekuce (č. l. 18).

- Přípisem ze dne 29. 11. 2006 se obvodní soud táže soudního exekutora, proč vydal dne 26. 9. 2005 potvrzení o zániku pověření (č. l. 20), když o návrhu povinného na zastavení exekuce nebylo rozhodnuto a nebylo rozhodnuto o nákladech oprávněného ani o nákladech exekuce, které exekutor vyčíslil až v podání ze dne 29. 3. 2006. Na tento dotaz soudní exekutor odpověděl přípisem ze dne 29. 11. 2006 (č. l. 20).

- Usnesením ze dne 1. 12. 2006 č. j. 14 Nc 605/2005-53 Obvodní soud pro Prahu 5 exekuci nařízenou usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20. 7. 2005, č. j. 14 Nc 605/2005-4 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 1.2006, č. j. 53 Co 7/2006-17 co do částky 15 680 Kč zastavil a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení o částečném zastavení exekuce. Obvodní soud vycházel z toho, že povinný po podání návrhu na nařízení exekuce (po 12. 7. 2005) zaplatil oprávněnému dne 15. 9. 2005 15 680 Kč

(pohledávku z exekučního titulu) a 8453 Kč (pravděpodobnou výši nákladů exekučního řízení) a dále, že dne 26. 9. 2005 zaplatil soudnímu exekutorovi 1077 Kč. Obvodní soud shledal důvod k zastavení exekuce jen do výše 15 680 Kč, nikoliv pokud jde o náklady oprávněného a náklady exekutora, protože o nich dosud exekutor nerozhodl.

- Přípisem ze dne 20. 12. 2006 požádal obvodní soud o doručení svého usnesení o částečném zastavení exekuce. (č. l. 22).

- Přípisem ze dne 15. 2. 2007 sdělil obvodní soud, že povinný podal proti jeho usnesení odvolání. (č. l. 24).

- Proti usnesení ze dne 1. 12. 2006 č. j. 14 Nc 605/2005-53 Obvodního soudu pro Prahu 5 podal odvolání povinný a Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 25. 10. 2007 č. j. 53 Co 189/2007-73 napadené usnesení zrušil a věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 5 k dalšímu řízení. Učinil tak proto, že exekuce byla nařízena pro částku 15 680 Kč a pro náklady oprávněného a náklady exekuce, které budou určeny v příkazu k úhradě nákladů exekuce. Takové rozhodnutí, které se stalo později pravomocným, odpovídalo i § 88 odst. 1 exekučního řádu. Soudní exekutor však příkazem tyto náklady neurčil. Výše těchto nákladů zůstala neznámá. Povinný podal návrh na zastavení exekuce v celém rozsahu a obvodní soud o takovém návrhu nerozhodl, ani nemohl, protože výše nákladů zůstala neznámá, neboť exekutor o nich nevydal příkaz a proto je třeba, aby obvodní soud exekutora k jeho vydání vyzval a až bude příkazem exekutora najisto postavena výše těchto nákladů, obvodní soud znovu rozhodne o návrhu povinného na zastavení exekuce.

- Přípisem ze dne 21. 12. 2007 obvodní soud zaslal soudnímu exekutorovi usnesení odvolacího soudu k doručení účastníkům řízení a současně ho vyzval, aby vydal příkaz k úhradě nákladů exekuce a tento předložil soudu (č. l. 25). Usnesení městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2007 č. j. 53 Co 189/2007-73 bylo doručeno soudnímu exekutorovi dne **18. 4. 2008**.

- Dne **7. 8. 2008** pod č. j. Ex 1687/2005-26 vydal soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce, podle něhož náklady exekutora se určují ve výši 5950 Kč a náklady oprávněného celkem 4260,20 Kč. Proti tomuto příkazu podal námitky povinný. O nich rozhodl Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 23. 10. 2008 č. j. 14 Nc 605/2005-85 tak, že ho zrušil a věc vrátil soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení.

- Dne 4. 12. 2008 č. j. Ex 1687/05-33 vydal soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce a jím určil, že náklady soudního exekutora se určují ve výši 1785 Kč a náklady oprávněného se určují ve výši 3580 Kč spolu s DPH 680,20Kč 4260,20 Kč. Na tomto příkazu je vyznačena právní moc 7. 12. 2008.

- Usnesením ze dne 21. 8. 2009 č. j. 14 Nc 605/2005-117 Obvodní soud pro Prahu 5 nařízenou exekuci zastavil. Usnesení nabylo právní moci dne 15. 9. 2009.

K vytýkanému průtahu ve věci Ex 1687/2005 v době od 19. 10. 2005 do 7. 8. 2008 kárně obviněný soudní exekutor uvedl, že ho Obvodní soud pro Prahu 5 v řízení o zastavení exekuce vyzval, aby sdělil výši nákladů exekuce, což učinil. Řízení o zastavení exekuce trvalo od roku 2005 téměř 3 roky. V tom řízení postupoval podle pokynů obvodního soudu, a proto předpokládal, že obvodní soud rozhodne i o nákladech exekuce. Čekal tedy na rozhodnutí soudu. Pokud mu byla doručena jakákoliv připomínka ze strany soudu nebo jeho výzva, neprodleně ji splnil. Během řízení o zastavení exekuce se změnila právní úprava a soudy požadovaly, aby náklady řízení určil soudní exekutor. Jakmile ho potom obvodní soud vyzval, aby takto postupoval, vydal příkaz, kterým náklady exekuce určil. Do této výzvy obvodního soudu však nebyl nečinný, s tímto soudem neustále komunikoval. Povinný nebyl nijak omezen.

Podle § 116 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) ve znění pozdějších předpisů
odst. 1 exekutor, kandidát a koncipient jsou kárně odpovědni za kárné provinění.
odst. 2 kárným proviněním exekutora, kandidáta nebo koncipienta je závažné nebo opětovné

a) porušení jeho povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo
b) narušení důstojnosti exekutorského povolání jeho chováním.

Ve věci sp. zn Ex 1245/2007 vytýkal kárný žalobce kárně obviněnému soudnímu exekutorovi porušení § 325b odst. 2 o. s. ř. a § 326 odst. 1 o. s. ř. tím, že jeho zaměstnanci (jeho vykonavatelé) provedli soupis movitých věcí v rodinném domku bývalého manžela povinné M. D., přestože před samotným vstupem do domku a provedením soupisu měli dostatek informací, na jejichž podkladě nemohli mít důvodně za to, že se povinná v domku zdržuje a má v něm své věci.

Podle § 325b odst. 2 o. s. ř. (ve znění ke dni 31. 8. 2007) každý, v jehož objektu má povinný svůj byt (sídlo, místo podnikání) nebo jiné své místnosti, je povinen strpět, aby ten, kdo provádí výkon rozhodnutí, provedl prohlídku bytu a jiných místností povinného. Nesplní-li tuto povinnost, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn zjednat si k bytu nebo jiné místnosti povinného přístup.

Podle § 326 odst. 1 o. s. ř. (ve znění ke dni 31. 8. 2007) soud v bytě (sídle, místu podnikání) povinného nebo na jiném místě, kde má povinný své věci umístěny, sepíše věci, které by mohly být prodány, a to v takovém rozsahu, aby výtěžek prodeje sepsaných věcí postačil k uspokojení vymáhané pohledávky oprávněného spolu s náklady výkonu rozhodnutí. Sepsány budou především věci, které povinný může nejspíše postrádat a které se nejsnáze prodají; věci, které se rychle kazí, budou sepsány, jen není-li tu dostatek jiných věcí a lze-li zajistit jejich rychlý prodej. Sepsány nemohou být movité věci, které tvoří příslušenství nemovitosti.

Tvrzení kárného žalobce o porušení výše citovaných ustanovení kárně obviněným soudním exekutorem (jeho zaměstnanci, kteří nejsou samostatně kárně odpovědni) však nebylo prokázáno. Kárný žalobce v podstatě tvrdí, že bývalý manžel povinné M. D. nebyl povinen strpět prohlídku svého bytu-rodinného domku N. P. 62, N. V. I, protože povinná

ke dni 31. 8. 2007 už v tomto domku nebydlela a neměla v něm žádné věci. To potvrzoval na místě samém dne 31. 8. 2007 bývalý manžel povinné K. D. i další osoby na místě samém v uvedený den přítomné. Svá tvrzení dokládali i písemnostmi, které vykonavatelům kárně obviněného soudního exekutora předkládali.

Kárný soud vychází z toho, že vykonavatelé kárně obviněného soudního exekutora podle protokolu o soupisu a zajištění movitých věcí na místě samém v N. V., N. P. 62 ze dne 31. 8. 2007 tvrzení bývalého manžela povinné K. D. ani dalších osob na místě samém zcela nepominuli, nepominuli ani předložené písemnosti a to potvrzení OÚ Nová Ves I. o zrušení trvalého pobytu povinné na uvedené adrese a dohodu o vypořádání zaniklého SJM uzavřenou mezi povinnou M. D. a bývalým manželem K. D., měli však pochybnosti o tvrzení uvedených osob a aktuální platnosti tvrzení o zrušení trvalého pobytu povinné na uvedené adrese z toho důvodu, že měli k dispozici s pozdějším datem (13. 7. 2007) výpis z centrální evidence obyvatel, z něhož vyplývalo, že povinná M. D., rozená B., narozená X, má platný TP od 16. 11. 2005 na adrese okres K., N. V. I, N. P. 62 a totéž vyplývalo i z výpisu VZP ČR o plátcích pojistného ke dni 17. 7. 2007. Kárný soud má zato, že jejich pochybnosti byly odůvodněné, přičemž přihlíží k tomu, že vykonavatelé kárně obviněného soudního exekutora vzhledem k těmto pochybnostem dále postupovali obezřetně a ohleduplně tak, že poté co jim bývalý manžel umožnil vstup do své nemovitosti, provedli soupis 6 věcí, tyto věci neodvezli, ale ponechali je na místě. Kárný soud má zato, že vykonavatelé kárně obviněného soudního exekutora postupovali v daném případě v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. III. ÚS 292/07, podle něhož *„vstoupí-li soudní exekutor za účelem provedení soupisu movitých věcí vhodných k prodeji do obydlí jiného jen proto, že se adresa shoduje s adresou povinného vedenou v informačním systému evidence obyvatel, musí při jejich soupisu postupovat obzvlášť obezřetně, pečlivě a se zvýšenou opatrností.“* V daném případě došlo zřejmě k pochybení ohlašovny, která rozhodla o zrušení údaje o místě trvalého pobytu povinné M. D., protože zrušení údaje o místu jejího trvalého pobytu neuvedla v informačním systému (§ 12 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů). Kárný soud uzavírá, že v tomto případě nedošlo k závažnému ani opětovnému porušení povinnosti tak jak má na mysli § 116 odst. 2 exekučního řádu a že nebyla naplněna skutková podstata kárného provinění.

Ve věci sp. zn. Ex 1687/2005 vytýkal kárný žalobce kárně obviněnému soudnímu exekutorovi porušení jeho povinnosti postupovat v exekučním řízení plynule a bez zbytečných průtahů, povinnosti dodržovat zákonný postup v souladu s § 88 odst. 1 exekučního řádu a povinnosti postupovat ve věci pečlivě a svědomitě v souladu s čl. 5 odst. 1 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů, tím, že byl v uvedené věci bezdůvodně nečinný od 19. 10. 2005 do 7. 8. 2008, protože nevydal příkaz k úhradě nákladů exekuce.

Podle § 88 odst. 1 exekučního řádu náklady exekuce a náklady oprávněného určuje exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který doručí oprávněnému a povinnému.

Podle čl. 5 odst. 1 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů ve věcech, v nichž byl soudem pověřen provedením exekuce nebo při výkonu další činnosti postupuje exekutor vždy nezávisle, svědomitě a pečlivě.

Ze spisu Ex 1687/2005 vyplývá, že soudní exekutor vydal dne 26. 9. 2005 exekuční příkaz, jímž určil náklady exekuce částkou 5 950 Kč a náklady oprávněného 3 580 Kč. Proti tomuto exekučnímu příkazu podal povinný námitky. Na to přípisem ze dne 12. 10. 2005 sdělil Obvodní soud pro Prahu 5 soudnímu exekutorovi, že povinný podal proti usnesení o nařízení exekuce odvolání, přičemž tento přípis byl doručen soudnímu exekutorovi dne 19. 10. 2005. Tentýž den **19. 10. 2005** soudní exekutor exekuční příkaz ze dne 26. 9. 2005 zrušil s odůvodněním, že povinný proti němu podal námitky. Na to přípisem ze dne 10. 3. 2006 Obvodní soud pro Prahu 5 soudnímu exekutorovi sdělil, že se bude dále zabývat návrhem povinného na zastavení exekuce, pokud v odvolání proti usnesení o nařízení exekuce také tvrdí, že vymáhanou pohledávku zaplatil 15. 9. 2005, přičemž soud soudnímu exekutorovi dal pokyn k doručení usnesení odvolacího soudu a dále uvedl, aby soudní exekutor k případnému zastavení exekuce vyčíslil náklady exekuce a řádně je konkretizoval, popř. je doložil a dále, aby soudu sdělil, v jaké výši zaplatil oprávněný zálohu na náklady exekuce. Na to následovala korespondence mezi obvodním soudem a soudním exekutorem, obvodní soud rozhodoval o návrhu povinného na zastavení exekuce, přičemž přípisem ze dne 21. 12. 2007 zaslal soudnímu exekutorovi usnesení odvolacího soudu k doručení účastníkům řízení a teprve tímto přípisem ho vyzval, aby vydal příkaz k úhradě nákladů exekuce a tento předložil soudu. Usnesení Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 25. 10. 2007 č. j. 53 Co 189/2007-73 bylo doručeno soudnímu exekutorovi dne **18. 4. 2008**. Dne **7. 8. 2008** pod č. j. Ex 1687/2005-26 vydal soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce.

I když soudní exekutor měl podle § 88 odst. 1 exekučního řádu určit náklady exekuce a náklady oprávněného v příkazu k úhradě nákladů exekuce, nelze v daném případě odhlédnout od postupu Obvodního soudu pro Prahu 5, který provedením exekuce pověřil soudního exekutora Mgr. T. P. Usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci až dne 6. 4. 2006 (protože povinný proti nařízení exekuce podal odvolání). Přípisem ze dne 10. 3. 2006 Obvodní soud pro Prahu 5 soudnímu exekutorovi sdělil, že se bude dále zabývat návrhem povinného na zastavení exekuce, přičemž řízení o zastavení exekuce trvalo delší dobu (v níž však soudní exekutor komunikoval s obvodním soudem a plnil jeho pokyny) a teprve odvolací soud v usnesení ze dne 25. 10. 2007, kterým zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 o částečném zastavení exekuce uložil obvodnímu soudu, aby soudního exekutora vyzval k vydání příkazu jímž by určil náklady exekuce, což obvodní soud učinil až přípisem ze dne 21. 12. 2007, který byl s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2007, č. j. 53 Co 189/2007-73, doručen soudnímu exekutorovi dne **18. 4. 2008,** a na to **7. 8. 2008** pod č. j. Ex 1687/2005-26 vydal soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce.

Ve věci Ex 1687/2005 kárný soud neshledal bezdůvodnou nečinnost v době od 19. 10. 2005 do 7. 8. 2008 a naplnění skutkové podstaty kárného provinění podle § 116 odst. 2 exekučního řádu.

Vzhledem k výše uvedeným závěrům kárný soud podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů zprostil kárně obviněného soudního exekutora kárného obvinění pro skutky uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, protože vytýkané skutky nejsou kárným proviněním. Kárný soud neprovedl kárným žalobcem u ústního jednání navržené důkazy výslechem svědků, protože provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav pro posouzení žaloby naprosto dostatečně.

Podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, jestliže senát kárně obviněného zprostil podle odstavce 2, má kárně obviněný nárok vůči státu na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Senát rozhodne o tomto nároku ve svém rozhodnutí podle odstavce 2 nebo, je-li třeba provést další šetření, rozhodne o nároku kárně obviněného na náhradu nákladů samostatným rozhodnutím.

Kárně obviněný soudní exekutor požadoval náhradu nákladů v souvislosti s právním zastoupením advokátem a to odměnu za právní zastoupení a cestovní výlohy. Za právní zastoupení požadoval odměnu za 3 úkony (převzetí právního zastoupení, písemné vyjádření ve věci samé a zastoupení při ústním jednání) po 1000 Kč za jeden úkon a 3x režijní paušál po 300 Kč, tedy odměnu za právní zastoupení celkem 3900 Kč. Cestovní výlohy účtoval za jízdu osobním automobilem Volkswagen Golf (Praha – Brno a zpět – celkem 360 km) ve výši 2076,80 Kč. K tomu 20% DPH. Celkem 7171,56 Kč.

V řízení o kárné odpovědnosti podle zákona č. 7/2002 Sb. je třeba postupovat podle vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

Odměna za zastupování přísluší:	
Za převzetí a přípravu zastoupení	1000 Kč
(§ 11 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 177/1996 Sb.)	
Za sepis vyjádření ke kárnému návrhu	1000 Kč
(§ 11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb.)	
Za účast při ústním jednání kárného soudu (dne 9. 2. 2012)	
(§ 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.)	1 000 Kč
Za 3 režijní paušály (3 x 300 Kč)	900 Kč
(§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.)	
	celkem 3 900 Kč

Náhrada hotových výdajů za účast u ústního jednání dne 9. 2. 2012.

Cestovné – účast při ústním jednání u kárného soudu (9. 2. 2012)	2 085,84 Kč
(§ 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve spojení s vyhl. č. 429/2011 Sb.)	
z Prahy do Brna a zpět (celkem 360 km) osobním vozidlem Volkswagen Golf, palivo benzin průměrná spotřeba 6 litrů na 100 km	
	celkem 5 985,84 Kč

Spolu s daní z přidané hodnoty (20 %) celkem 7 183 Kč

Pokud jde o otázku, která organizační složka státu má náhradu nákladů hradit, považuje kárný soud v této věci v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, č. j. 12 Ksz 4/2010 - 141) za jedině možné, aby tyto náklady hradila ta organizační složka státu, jejíž vedoucí jako orgán k tomu povolaný, podal návrh na kárné řízení.

Těmto závěrům odpovídá výrok o náhradě nákladů řízení.

Ke splnění povinnosti plynoucí z výroků tohoto rozhodnutí pro stát stanovil kárný soud lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí; tato lhůta je zcela dostatečná k tomu, aby byla náhrada nákladů vyplacena, a to k rukám obhájce kárně obviněného.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. února 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu